

SUMMA CONCIONUM

Per totius anni Dominicas.

Dominica I. Adventus.

LUC. I.

ERUNT signa in Sole, & Luna. Tot terroris signa dantur, ut respiscamus; nam homines, quos Dei beneficia non attraxerunt, suppliciorum metus cautos reddat. pag. 317. n. 61. 62. 63. & 432. 13. 14. 15. & 520. 81. 82.

Erunt signa in Sole, & Luna. In planetis, ac elementis tot apparent terrifica signa, quia Dominus ad iudicandum venit in ira, & furore. 353. 100. 101

Erunt signa in Sole. Si dies furoris, ac timoris est, cur statim non consumuntur omnia; dat spatium Deus ad penitentiam. 193. 290. & quia non semper omnipotentia utendum; sed paulatim eundem est. 589. 5. & 618. 27. 38. & 39

Erunt signa in Sole, & Luna. Apparebunt signa quæ sunt indicia extremi iudicii; nam illius memoria valde salutaris est, ac salutifera. 403. 86. & 87

Arescentibus hominibus. Etiam iusti timebunt, quando enim quis magis cognoscit de Deo, tanto magis eius veretur presentiam. 234. 102. 103

Arescentibus hominibus. Mala conscientia carnifex, qui sine intermissione impium torquet, & vexat. 120. 309 & 352. 88. & 546. 58. 59. & 60

Pro timore, & expectatione. Ordinatus Dominus ut permixtus sit timor expectatione; nam inter timorem, & spem, vivendum; vires enim si timor frangit, spes corroborat. 234. 106. 107. & 108

Qua supervenient universo Orbi. Non timent mundani spiritualia damna imminencia; sed Orbis, & temporalium perditionem. 64. 20 & 29

Videbunt filium hominis. Etiam damnati splendendam Christi Domini faciem videbunt; nam presentia iudicis magnum delinquentis est tormentum. 361. 37. 38. & 219. 305. & 307

Cum potestate magna. Tanquam Dei nota, ac signum; cum tanta potestate non violentiam facere, sed iustitiam servare. 52. 96

Venite benedicti. Coram reprobis hæc dicit, valde gloriosum, quod alii tuam dignitatem agnoscant. 299. 209

Esurivi, & dedistis mihi manducare. Iustorum merita

recensentur; nam dignitas per merita collata omnibus est plausibilis, & nullus invidet. 279. 78 79. & 80

Quod vobis paratum est à Patre meo. Electis exprimit, quod regnum sit paratum à Patre, reprobis vero non explicat, à quo ignis sit paratus: Deus enim salutaria parat; homo vero quæ suæ condemnationis sunt parata. 115. 284

Dominica II. Adventus

Math. I I.

CUM audisset Ioannes in vinculis, Ioannes in carcere, Herodes cum suis in deliciis; ut inde Ioannis meritum videatur valde efficax ad obtinendam suorum salutem. 152. 92. 93. & 94

Cum audisset Ioannes in vinculis. Ad pressuras, & labores non eligit Deus milites delicatos, sed laboribus obduratos. 250. & 596. 46

Cum audisset Ioannes in vinculis. Ioannes est in carcere, & facinorosi simul; quod enim est iniquis ad supplicium, iustis est ad meritum. 54. 108 115

Cum audisset Ioannes in vinculis. Ibi etiam erant multi facinorosi sine fructu spirituali, at Ioannes in vinculis magnam est affectus meritum; nam labores, quos pro mundo patimur, si pro Deo sustineamus, multum habebimus præmium. 250. 85. 86. 87

Mittens duos ex discipulis suis. Maxime laudandi hi duo discipuli, qui Magistrum in vinculis non deseriebant. 161. 133. 134

Mittens duos. Quamvis Prædicator sit vinculis alligatus; tamen veritas semper expedita est. 126. 27. 28

Tues qui venturus es; Cum Ioannes optime Christum agnosceret, interrogare tamen mandat, an ipse sit; perfecta charitas dissimulat se scire, ut alii doceantur. 212. 106

Tu es qui venturus es; Mittit Ioannes ad Christum, non ut ipse à vinculis carceris liberetur, sed ut à suis tenebris ignorantie eximantur. 326. 119. 130. 147. & 558. 16. & 313. 41. 44

An alium expectamus; Id est, eum tu sis Deus, in te nostra tota constituenda est spes. 437. 42

Renunciate Joanni qua audistis, & qua vidistis vident. Omnibus benefacere Divinitatis nota, & signum. 52. 98. 99. & 521. 92. 93

Qua vidistis. Valde confidenter testificatur homo quæ propriis videt oculis. 340. 23

Cæpit

Summa Concionum.

Cæpit dicere de Ioanne Baptista. Bonus Princeps suos honorat, & extollit ministros. 137. 12.

Quid existis videre? Arundinem vento agitatam? Magna hominis laus, quod in suis dictis, & factis, firmus sit, & constans. 361. 48

Hominem mollihus vestium? Magnum Joannis encomium, quod nec in cibo, nec in vestitu aliorum ope indigebat. 496. 76. 77. & 586. 95

Dominica III. Adventus. Ioan. I.

Miserunt Iudæi ab Hierosolymis. Tanquam à regali, ac capitali loco ministros querant, qui de Rege, ac capite agant; ministri enim ex proportionato loco eligendi. 440. 55. 64. 65

Miserunt Iudæi ab Hierosolymis. Prætextu zeli honoris Dei, ac populi, volant Iudæi sui odii venenum contra Christum diffundere. 581. 66. & 140. 21

Ut interroga-ent eum tu quis es? Quamvis hoc tantum querant; tamè propensio, quod ipse esset Messias, maxime ex affectu declarabatur. 175. 202

Confessus est, & non negavit. Dum Ioannes confessus est, quod non sit Christus, & dum non negat, quod sit vox, sed in suo manere subsistit ad magna, & alta aptatur. 248. 68. & 271. 27. 28. 29

Confessus est, & non negavit. Ad quid ponitur hoc iudicium repetitio, nisi ut magna Joannis virtus indicetur, ac quanta perseverantia steterit in eo, quod semel dixit, quod ipse (scilicet) vox erat. 34. 115. 84. 125

Elias es tu, Propheta es tu? Omnes has dignitates negat de se Ioannes; nam verè humilis, nihil in se conspicit laude dignum. 593. 28. 29

Elias es tu? Bene Ioannes negat de se, quod sit Christus, quod sit Elias; nam valde magnus propria solum virtute vult fulgere; ac resplendescere; non alia. 331. 151. 152

Elias es tu? Non. Propheta es tu? Manifestè, & patenter responderet; Magistri doctrina clara sit, & manifesta ut meridiana lux. 220. 27. 28

Ego vox clamantis. Non ait, quod ad prædicandum sit missus; sed quod sit vox: in vero ministro ratio officii non sit tanquam quid adjacens, sed veluti quid intrinsecum, & in natura transformatum. 310. 20. 21. 22. 23

Ego vox clamantis. Non ait, quod Zachariæ sit filius, sed quod clamantis sit vox; erat enim illi maxime fixa in mente muneris obligatio, ut ei satisficeret. 316. 64. & 597. 59. 60. 61

Medius autem vestrum stetit. Nactus bonam Joannes occasionem, præclara cæpit de Christo dicere: Opportunum docendi tempus non omittat Prædicator. 190. 279. & 268. 18. 19. 20

Dominica IV. Adventus. Luc. 3.

Anno quintodecimo. Ecce in dignitate, ac principatu facinorosi, ac insolentes recensentur Eminentia dignitatis multos in vitia deturbat, ac præcipitat, ut honore insolentant. 154. 101. 102. & 321. 94. 95. 96

Anno quintodecimo. Hos principes enumerat Evangelista, ut inde conjecturemur, qui quanta peccatorum detinebantur populi, qui ad principum exemplum, ac formam rapiuntur. 125. 21. 22. 23. 50. 51. 52

Anno quintodecimo. Valde illustres dignitates Sacerdotum, Imperatoris, præsidis, & aliorum re-
Sylveira in Evang. Tom. II.

cententur, & tamen eas pestilentissimi obinebant homines. In mundo enim nulla est tam præclara dignitas, quæ suam non habeat adnexam dejectionem. 199. 31. 32

Anno quintodecimo. Tot numerantur facinorosi, ut Joannis animositas denotetur, nam Prædicato, pro veritate dicendi nullum Principem timeat. 328. 138. 139

Factum est verbum Domini. Non dictum, sed factum scribitur ab Evangelista. In bono Prædicatore non solum sint verba, sed etiam opera quibus adimpleat, quod prædicatur. 185. 252. & 318. 73. 74. 75. & 487. 11. 67

Et factum est verbum Domini. Cur non antea factum Prudens operator dissimulat verba facere, quousque veniat tempus opportunum, & conveniens occasio. 190. 279. & 239. 14. & 546. 57

Factum est verbum Domini super Joannem, & venit in omnem regionem. Magnam emphasim habet hæc verborum contextura, factum est verbum & venit. Tanta fuit Joannis promptitudo; nam ubi primum factum est verbum, nulla interjectione posita, statim venit ipse. 252. 93. 94. & 554. 108

Factum est verbum in deserto. Optime dum Pilatus, Anna, & Caiphas erant in Hierosolymis, erat Joannes in deserto. Maxime fugiendum, ac declinandam impiorum consortium. 342. 36. 37. 38

In deserto. Bonus Prædicator à populi sit separatus multitudine. 219. 18. 19

In omnem regionem. Bonus Prædicator prædicet in omni loco, in parvo oppidulo, & non querat semper magnas civitates. 261. 4. 6

Prædicans Baptismum. A materia Baptismi inchoavit Joannes suam prædicationem, & ab illo etiam inceptit Christus sua magnalia. 24. 103

Omnis vallis implebitur, & omnis mons & collis humiliabitur. Ut humiles, ac viles exaltentur, montes excelsi se inclinent. 511. 33. & 206. 69

Omnis vallis implebitur. Qui se humiliant, exaltantur. 166. 155. 156. 157

Dominica infra Octavam Epiphania. Luc. I.

Ascendentibus illis Hierosolymam. Ecce virgo, quæ domi erat clausa per publica, & varia discurrat loca, ratione, ac die festo maxime movente, leges enim Dei venerandæ sunt, & observandæ. 142. 31. & 332. 158. 184. & 516. 54

Secundum consuetudinem. Antiquæ consuetudine observandæ. 148. 63. & 262. 18. ac per communes vias incedendum. 144. 40

Remansit puer Jesus in Hierusalem. A dilectissimis parentibus se absentat Dominus, ut remaneat docens in Hierusalem; cujus rei rationem subdit, in iis, quæ patris mei sunt, oportet me esse; omnia enim propria relinquenda, ut officii obligationibus satisficiamus. 597. 59. 60. 61

Post viduum invenerunt illum. Cum magna solitudine, ac anxietate queritur Jesus à parentibus suis, ut ipse inventi crescat voluptas, quanto enim major est difficultas rei, tanto magis ejus delectat presentia. 571. 6. 7. & 16. 69

In medium Doctorum. Optimus præsul, qui particulares renunciat affectus, & in medio stat, ut in partem aliquam non incline. 113. 177. 278

Audientem, & interrogantem. Cum Iesus puer esset, audit, & interrogat, etiam in præclarissima doctrina tradenda urbanitatis jura servanda sunt. 532. 62. 63

Audientem & interrogantem. Quamvis Christus esset
63 Dei

Summa Concionum.

Dei filius, cum his agit rationibus eos audiendo, & interrogando, Magnus non potentia, sed ratione procedat. 49. 1. 53. 54

Quid est, quod me quærebatis? Evangelicus minister omnem carnalem excludat affectum. 15. 63. & 465. 10. 12. 13

Erat subditus illis. Scit magnus vir se humiliare. 317. 72

Dominica II. post Epiphaniam. Joan. 2

Nuptiæ factæ sunt. Vide cap. 1.

Dominica III. post Epiphaniam. Matth. 8.

Ecce leprosus veniens ad eum. Vide cap. 21.

Dominica IV. post Epiphaniam. Matth. 8.

Ascendente eo in naviculam suscitaverunt eum discipuli. Vide cap. 24.

Dominica V. post Epiphaniam. Matth. 13.

Simile factum est regnum caelorum homini regi. Bene hic qui parat convivium, Rex vocatur; qui non solum indulget, sed etiam suis consultit, & prospicit 321. 94. 95. 129. 130

Cum dormirent homines. Diaboli ingenium opportunam quærit occasionem, qua nocere valeat 487. 19. & 572. 18

Cum dormirent homines, venit inimicus. Crudelis hostis qui occultè & noctè insidiatur. 140. 22. 23 & 468 31 32. 34

Cum dormirent homines Imbecillis hostis homines dormientes quærit. 566. 67 68

Veni inimicus homo. Ubi erat triticum, supereminavit zizania. Diaboli ingenium, cum bonis operibus mala conjugere 490. 38

Veni inimicus homo. Non dicitur, venit diabolus, sed venit inimicus homo, in homines enim crudelior est homo, quam diabolus ipse 569. 21

Cum dormirent homines venit inimicus. Princeps vigilans civitatem custodit: ipso dormiente, versantur omnia in periculo. 545. 54. 55. 56

Simile utraque crescere. In dubiis, ac occultis factis proximorum, abstinendum est à iudicio, ac præsumptione, quoad usque aperta fiant, ac manifesta. 454. 11. 12. 17. 18. 19. & 471. 47

Ne forte eradicetis fructum & triticum. Præcipit Pater, ut semina crescant & herbam non vult eradicari, valde enim difficile est permixtam veritatem mendacii agnoscere, & distinguere. 466 18. 19

Colligite ea ad comburendum. Quanto supplicium divitius à Deo differtur, tanto gravius, & rigidius inferetur 410. 43. 44

Ne forte colligentes. Optimè hæc disponuntur, ut virtus in tritico adumbrati fortiores mittat radices, & persecutione, ac majorum exercitatione crescat, ac augeatur. 301. 219. 237. & 308. 8.

Dominica VI. post Epiphaniam. Matth. 13

Simile est regnum caelorum grano synapis. Minuscultis rebus regnum caelorum comparatur: parvitas & humilitas fundamenta sunt ad magna. 15. 65. & 84. 129. & 166. 155. 156. 157

Simile est grano synapis. Nam, ut ait D. Hilarius, Dominus comparavit se ipsum grano synapis acri femini, & dum exhibet acrimoniam, saporem adhibet cibo; rigore simul ac suavitate omnia disponantur. 328. 35. & 552. 89. & 25. 69

Simile est grano synapis. Dum enim conteritur, suam magis exhibet acrimoniam, Christiana excellentia, ac fortitudo in labore, ac pressura manifestatur. 149. 71 & 301. 219. 220. & 308. 8.

Quod minimum est omnibus clericis, cum autem creverit. Non illico ad omnem magnitudinem evolandum, sed paulatim ab imperfectis ad perfectiora accedamus. 28. 123 & 525. 19. 20. & 589. 5. & 617. 35

Ita ut volucres cali veniant & habitent in eo. Iusti ad se trahunt Deum, ut habitent in ipsis. 527. 30. & 151. 80. 87

Simile est regnum caelorum fermento. Ait D. Hilarius Cantic. 13. fermento se Dominus comparavit: fermentum enim de farina est, quod acceptam virtutem sui generis acervo reddit, Christus enim à nobis accepit corpus, quo pro meruit sua dona. quæ etiam nobis communicat & dat: 398. 55. & 490. 36 & 306. 255. 256. & 599. & 590. 72. 73

Simile est regnum caelorum fermento. Per regnum caelorum intelligitur Ecclesia, ac ejus prælati & fermento bene comparantur; nam fermentum ut massam valeat fermentare, necesse est ut liquefiat ipsum ac in massa imbibatur: Sic & Prælati, ut subditis subveniant, exenterare debent se ipsos. 313. 45. 46 47

Simile est regnum caelorum fermento. S. Augustinus, libr. 1. qq. Evangelicar. cap. 12. fermentum dicit dilectionem ac charitatem, quod ut universæ massæ commisceatur, fervescit; sic perfecta charitas fervescit, ut ad omnes se extendat, omnibusque se communicet. 307. 255. 256. & 443 72. 73. & 321. 93. 94. 95

Quod acceptum abscondit mulier in farina satis tribus. Notat D. Petrus Chryzologus serm. 99. quod dum dicitur simile grano synapis, ad virum dicitur fermo: hic verò cum de farina agitur, femina exprimitur. Unusquisque in suo subsistat officio; vir in vitiorum munere, in feminarum functionibus mulier. 271. 17. 28. 29. 30. & 14. 59 & 465. 7. 8. & 520. 82. & 539. 17

Sine parabola non loquebatur eis. Dicebat Christus in parabolis, quæ desumpta erant ex agricultura, massa, & farina, ut ait Theophilactus, ut tenuitati se, ac auditorum infirmitati accommodaret. 73. 74 & 180. 225. & 372. 33. & 584. 83. 84

Dominica in septuagesima. Matth. 20

Simile est regnum caelorum parvifamilias. Deus Patris comparatur, ob exiguum, quem habet in homines amorem 104. 226. 227. 229. 241

Qui exivit primo manè. Exiit Pater ad laborem; ut nullus in domo à labore sit privilegiatus. 514 39. 50

Exiit primo manè. Paterfamilias, ac princeps sit vigilans in suo principatu ac familia, nam si dormit, pereunt omnia 545. 54. 55. 56

Exiit primo manè conducere operarios. Qui ab ipso exordio diei usque ad finem perseverarent in labore; nam in virtute, ac incepto persistendum. 34. 17. & 83. 12. 4

Exiit primo manè. Quando cæteri adhuc erant in quiete: laborare enim quando alii adhuc quieti indulgent, magis est meriti 152. 92. 93. 94

Exiit primo manè conducere operarios. Ad laborandum per totum diem; nam omnis noster labor, comite ac præsepte Christo, suavis est. 193. 291. 292

Condy

Summa Concionum.

Conducere operarios in vineam suam. Vineam est Ecclesia: Cur ergo non ait, quod venit vocare creditentes ad Ecclesiam, sed operarios, quia non sat est credere in Ecclesia, sed oportet operari. 208 80. 81. 82

Convensione autem facta. Beatitudo bonis operibus emittitur, & acquiritur 364. 69. 70

Quid hic statis tota die otiosi. Eos interrogat, ut ipsi propriam inertiam agnoscentes, valeant emendari facilius, ac operibus incumbere. 59. 7. & 148. 64. 65. 66. & 220. 24. & 281. 89

Quid hic statis tota die otiosi. In foro ubi temporalia venduntur, otiosi erant, quia otiosus est, qui temporalibus quæ nihil sunt incumbit 12. 49. & 159. 122. 245. 256

Quod sustinum fuerit, dabo vobis. Et tamen tanta est liberalitas divina, quod plus dat, quam promittit. 208. 84. & 627. 97

Quid hic statis tota die otiosi. Otiositas maximè damnanda, ac fugienda. 476. 71. 72. 73

Murmurabant adversus. Fugienda murmuratio. 245. 49. & 153. 9. & 599. 47

Dominica in Sexagesima. Luc. 8.

Exiit qui seminavit, seminare semen suum. Introduceitur Christus in seminantis forma, ipsius enim proprium est seminare, hoc est, beneficia facere 487. 15. 16. 17

Exiit qui seminavit. Per quod denotatur, quod non solum Deus benefacit, sed etiam cum magna promptitudine, ac sine morâ beneficia confert. 250. 83

Exiit qui seminavit seminare. Non comburere, sed seminare, ut notat Theophylactus quia Christus non venit ærumnosos contempiturus, sed ærumnas eorum ablaturus 16. 293. 294. 295. & 226. 61. 62. 63

Conculcatum est ab hominibus. Et quomodo iniqui respondent mala pro bonis. 124. 15. & de uno peccato ruunt in aliud. ibid. 72. 73

Exorta spina suffocaverunt illud. Spina divitiæ sunt quibus dum tenetur cor, omne bonum contemnit, ac conculecat. 484. 107. 108. 109 139. 140

Exorta spina suffocaverunt. Spina sunt temporalium appetitus qui bonum semen in nobis suffocant, ac comprimunt 417. 82. 83

Veni Diabolus, & tollit ea de corda suo. Studium Diaboli impedit viam ad salutem. 559. 22. 23

In tempore tentationis recedam. Multi enim sunt, qui licet se promittant stabiles, recedunt tamen tempore tentationis. 472. 48. 49. 50

Aliud cecidit in terram bonam. Dum vitia in impiis crescunt, sæpè virtus in justis augeatur.

Fructus afferunt in patientia. Patientia crescit & augetur omnes virtutes. 301. 219. 225. 227. 229 235. 237. 239

Fructum afferunt in patientia. Iusti, ac Sapientes magnum afferunt fructum in patientia, ac tolerantia. 300. 214. 215

Dominica in Quingagesima. Luc. 18

Assumpsit Iesus duodecim discipulos suos secretò. Abscondit secretum suis manifestat; secreta cordis amico committenda. 57. 20

Assumpsit Iesus duodecim discipulos suos secretò. Secreta committenda iis, qui animum habent ad remittendum. 626. 90

Assumpsit Iesus duodecim discipulos suos. Advocat Christus omnes, nullum excludit. Prælati sua

omnibus communicet. 165. 152. & 169. & 321. 93 94. 95

Ecce ascendimus Hierosolymam. Cum labore, ac fatigatione ascenditur ad Hierosalem quæ caelestem patriam significat, ut inde in magna nobis sit æstimatione: quanto enim majori labore quid acquiritur, tanto majori pretio habetur. 413 6. 7

Ecce ascendimus Hierosolymam in via virtutis ascendendum semper. & nunquam standum 387. 128. 129. 130. & 278 69. 256. & 343. 28

Ecce ascendimus Hierosolymam. Per labores ascenditur ad cælum, est enim via ad ipsum plena molestiis. 441. 65. 68

Trადetur enim Genibus. Quæ passurus est discipulis commemorat: docens nos, quod ipsius passionis memoria lenes nostros, ac suas reddet labores: 193. 291. 293. & 421. 50. 51. 52

Trადetur enim genibus. Non ait tradetur peccatoribus, ac flagitiosis, sed Genibus: peccati nomen adeo abhorret ut ab ore Christi non exprimat 167. 162. & 554. 7

Cæcus quidam sedebat secus viam, & clamabat. Clamabat cæcus dum transiret Christus, ne tam opportuna occasio è manibus elabatur. 487. 19 & 516. 55 547. 8.

Fili David. Cur Davidis filium vocat. Vide e. 30. 9. 1

Quid vis ut faciam tibi? Supplicationes afflictorum maximè exaudivit Christus 18. 77. 78

Quid vis ut faciam tibi? Deus excitat nos ad petendum 162 135

Et confestim vidit. Dei beneficia sine retardatione, & mora 250 83.

Sequebatur magnificans Deum. Accepto beneficio, benefactori suo gratias impendebat. 201. 41. 42. 43. 107. & 485. 8. & 542. 34

Dominica I. Quadragesima. Matt. 4.

Ut est Iesus in desertum. Tanquam in locum proportionatum ad jejunium, & ad Dei cultui incumbendum. 178. 218. 219

Ductus est Iesus in desertum a Spiritu. Magnum nostrum documentum, cum dicitur, ab Spiritu duci, mundum relinquit, delictum petit, nam qui spiritum sequitur, omnia sæculi contemnit. 1251. 90. 91

Cum jejunasset quadraginta diebus. In nostrum documentum jejunium valde efficax ad vincendas tentationes. 413. 7. 8. 9

Jejunat Christus in deserto. Nam jejunium occultandum est. 419. 39. 43. 44

Cum jejunasset quadraginta diebus. Cur non plures dies jejunavit, quàm Moyses & Elias? Voluit nos docere, quod singularitas fugienda est: vestigia majorum, utpote securiora, insequenda sunt. 8. 23 & 91. 163. & 144. 40. & 512. 37

Postea esurivit. Famen patitur Christus, ut doceat prælatos quod subditorum necessitatibus studeant subvenire. 548. 69. 71. & 94. 175. & 149. 68

Postea esurivit, & accedens tentator. Valde confusus de victoria, nam prætextu necessitatis multa sunt, quæ alias faciendæ non erant. 146. 50

Si filius Dei es. Dubitanter hic loquitur diabolus, si filius Dei es: at in regione Gerafenorum absolutè eum filium Dei agnoscent, *Quid nobis, & sibi Iesu filii Dei, Venisti ante tempus torquere nos.* Matt. 8. n. 29. Quis hic tantam Dei cognitionem Diabolo dedit? Pœnarum schola eum erudit 560. 24. 520. 81. 82

Die ut lapides isti panes fiant. Simulata compassio-
c 4 specie